

Természeti katasztrófák vagy Isten ítéletei? – Abonyi Sándor

Minden korban voltak és napjainkban is vannak különböző természeti katasztrófák: szélviharok (tájfún, hurrikán), árvizek (tsunamik, özönvízszerű esőzések, sárlavinák), földrengések, vulkáni kitörések, tömeges éhínséget okozó tartós szárazságok, amik sok esetben százak, de néha ezrek halálát okozzák. Ilyenkor sokan meghalnak, jobb esetben egy élet munkája kárba vész, vagy súlyos testi sérüléseket, betegségeket szenvednek emberek. Az emberek többsége ilyenkor megkeményedik – elkeseredésükben és kétségbeesésükben - Istent hibáztatják, hogy miért engedi meg ezeket, ha olyan szerető Isten? Hol van ilyenkor? – kérdezik.

Kevesebben vannak, akik ilyen helyzetekben Isten felé fordulnak, és megfordul a fejükben, hogy talán az emberek is okai lehetnek ezeknek a katasztrófáknak és ráébrednek, hogy nem jó az, ahogyan élnek – Istentől távol – időnként súlyos bűnökben, ami esetenként “teljességre jut” és egész térségekre, népcsoportokra jellemzővé válik.

Egy bizonyos, és érdekes, hogy ilyen esetekben az embereknek Isten neve mindig eszébe jut, csak az a kérdés, hogy milyen előjellel és milyen változást hoz ez az életükben.

Bizonyára nem véletlen, hogy az ilyen súlyos, sokszor rendkívüli időjárás formájában jelentkező katasztrófákat az emberek **ítéletidő** jelzővel illetik. Ennek az összetett szónak az első tagja az **ítélet**, ami egyértelműen arra utal, hogy rossz (bűnös) dolgok miatt következett be az un. **ítéletidő**, **ami az ítélet végrehajtása azokon, akik bűnben élnek. Vajon ki lehet az, aki ítéletet gyakorol az időjáráson keresztül az embereken? Isten teszi ezt, aki szereti az embereket, de tudjuk azt is róla, hogy gyűlöli a bűnt.**

Az emberek általában - még azok a hívők is, akik Istenben csupán egy szerető Istent látnak, aki csak jót adhat az embereknek – azt gondolják, hogy az időjárás egy Istentől független dolog, egy szeszélyes, kiszámíthatatlan valami, ami ellen a legkülönbözőbb módon lehet védekezni: gátak emelése, földrengés biztos épületek és óriási szélterheléseknek ellenálló létesítmények építése stb.. Az emberek katasztrófa esetén véletlenül sem gondolnak arra, hogy valamin változtatniuk kellene, másként kellene gondolkozniuk és élniük, és akkor mindezek a katasztrófák nem ismétlődnének meg.

Az **ítéletidő** megnevezés kapcsán kétségtelenül **felmerül a kérdés, hogy Isten a rendkívüli időjárásokon keresztül gyakorolna hatást egyes földrészekre vagy népcsoportokra?**

Csak érdekességként említem meg, hogy évekig dolgoztam multi cégnél, ahol a két fél között megkötött szerződésekben mindenhol szerepelt a felektől független, a teljesítést alapvetően megghiúsító un.”vis major” esete és konkrétan az “Isten csapása” kifejezés is. Ez egy másik olyan – széles körben elterjedt - kifejezés, ami egyértelműen arra utal, hogy Isten az, aki időnként csapásszerű események előidézésével büntet meg embereket. Hitetlen emberek alapvetően nem hisznek ebben, sőt sok esetben még hívők sem, de nézzük meg az igében, hogy Isten valóban Úr az időjárás felett is? Akaratával megegyező módon beavatkozik az időjárási viszonyokba, időnként szélsőséges, csapásszerű időjárási körülményeket is teremtve, hogy így büntessen meg bűnös embereket?

A Biblia legelső könyvéből (Teremtés könyve) tudjuk, hogy Isten teremtette az egész világmindenséget: az égitesteket, a csillagokat, a földet, a mennyet, a vizeket, az élőlényeket (állatokat, növényeket és az embert). Mindezeket egy csodálatos harmóniában rendezte el és mindezt azt mondta minden nap végén, hogy **jó**. Isten tehát egy tökéleteset alkotott, egy tökéletes környezetet az emberek számára. Joggal feltételezhetjük, hogy az a teremtő Isten, aki mindezeket megteremtette Ura az egész világmindenségnek ma is, és kétségtelen, hogy akarata szerint be tud avatkozni az időjárási körülményekbe.

Ezek után nézzük meg, hogy mit mond ezekről a Szentírás és nézzünk meg néhány példát a Bibliából, hogy miért avatkozott be Isten az időjárásba és mik voltak annak a következményei. Ha valakiben mindezek után még bármi kétség lenne, akkor olvassuk el a következő igét, ahol Isten egyértelműen kinyilvánítja ezt a tényt magáról:

“Miért jöttem, holott nem volt ott senki? hívtam és nem felelt senki sem! vagy olyan rövid már a kezem, hogy meg nem válthat? vagy nincs bennem megszabadításra való erő? Íme, én dorgálásommal kiszáraztatom a tengert, a folyókat puszttá teszem, megbűzhödnek halaik, hogy nincsen víz, és szomjúságtól meghalnak.” (Ézs 50:2)

Ebből azt látjuk, hogy Isten Úr az időjárás felett és az ítélettel az a célja, hogy az embereket ezek által magához vonja, nyomorúságukban megmentse, megváltsa őket.

Nézzünk néhány konkrét bibliai példát arra, hogy Isten hogyan gyakorolta az ítéletet a természeti csapásokon keresztül a történelem során.

Az özönvíz példája:

Az özönvíz a valaha megtörtént legnagyobb természeti csapás volt a földön, amikor minden élőlény elpusztult, kivéve minden fajta állatból egy-egy tiszta pár és Noé családja. Noé családja azért menekült meg, mert Noé igaz ember volt. A hónapokig tartó katasztrófát egy nagy bárkában élték át, amit Noé Isten parancsára és az Ő utasítása szerint épített meg.

Nézzük meg, hogy miért kellett Istennek egy hatalmas természeti katasztrófával elpusztítania minden élőlényt a földön:

*“És látta az Úr, hogy megsokasodott az ember gonoszsága a földön, és hogy szíve gondolatának minden alkotása szüntelen csak gonosz. ... És monda az Úr: **Eltörlöm az embert, akit teremtettem, a földnek színéről; az embert, a barmot, a csúszó-mászó állatokat, és az ég madarait; mert bánom, hogy azokat teremtettem. De Noé kegyelmet talált az Úr előtt. Noénak pedig ez a története: Noé igaz, tökéletes férfiú volt a vele egykorúak között. Istennel jár vala Noé. A föld pedig romlott volt Isten előtt és megtelt a föld erőszakoskodással. Tekintett azért Isten a földre, és íme meg volt romolva, mert minden test megrontotta az ő útját a földön. Monda azért Isten Noénak: Minden testnek vége elérkezett előttem, mivelhogy a föld erőszakoskodással telt meg általuk: és íme elvesztem őket a földdel egybe.” (1Móz 6:5-13)***

Az isteni ítélet oka világos. A föld megtelt erőszakkal és minden megromlott, az emberek már semmire sem tudtak gondolni csak gonoszságra. Röviden: a *“bűn teljességre jutott”*, mindenre kiterjedt. Ezért minden, ami megromlott el kellett, hogy pusztuljon, de az igaz Noé családja megmenekült. Isten bármilyen súlyos ítélettel is sújtja a gonoszokat, de sosem engedi, hogy a gonoszokkal együtt az igazak is elpusztuljanak.

Sodoma és Gomora elpusztítása kénköves esővel

Nézzük most meg, hogy mivel szolgált rá az ókor két legnagyobb városa, hogy Isten kénköves esővel elpusztítsa azokat:

“Monda azután az Úr: Mivelhogy Sodomának és Gomorának kiáltása megsokasodott, és mivelhogy az ő bűnök felettébb megnehezedett” (1Móz 18:20)

A következő rövid történet arról szól, hogy Isten két angyalt küldött a bűnös Sodomában élő igaz Lót figyelmeztetésére, hogy meneküljön ki a családjával együtt a városból, mert el fogja pusztítani azt:

“Lefekvés előtt a város férfijai, Sodoma férfijai körülvették a házat, ifja, örege, mind az egész község egytől egyig. És szólították Lótot, mondván néki: Hol vannak a férfiak, akik te hozzád jöttél az éjjel? Hozd ki azokat hozzánk, hadd ismerjük meg őket.” (1Móz 19:4-5)

Sodoma egyik **vétke** az volt, hogy a városban lakó **összes férfi** (a fiataloktól az idősekig) **meg akarták ismerni** a Lóthoz érkezett **két férfi vendéget**. A Bibliában a *megismerni* szó következetesen, minden esetben szexuális egyesülést jelent. A bűn Sodomában már olyan kiterjedt volt, hogy minden fiú és férfi homoszexuális volt. Ez volt az egyik oka az ítéletnek, a másik pedig az, hogy jólétben és kényelemben éltek, de eszükbe sem jutott, hogy a *“szükségben lévőknek és a szegényeknek”* segítsenek:

„Íme, ez volt a vétke Sodomának, a te öcsédnek: kevélység, eledel bősége és gondtalan békesség volt nála és leányainál, de a szűkölködőknek és szegényeknek kezét nem fogta meg. És felfuvalkodnak s cselekednek utálatosságot előttem, és elveszítem őket, mikor ezt megláttam.” (Ez 16:49-50)

Ez a két ok elég volt Istennek, hogy eltörölje a föld színéről az egész várost, de az igazakra itt is gondja volt: kimentette Lót családját.

Tíz csapás Egyiptomban

Egyiptom az ókorban hatalmas birodalom volt, amit a Nílus vize tartott életben. Az Egyiptomban élő izraelita József bölcsességére volt szükség, hogy a hét bő esztendő követő hét szűk (aszályos) esztendő át tudják vészelni. József családja (Jákób nemzetsége) is Egyiptomba költözött a nagy szárazság elől, ahol megszorodtak 400 év alatt. A fáraó veszélyesnek tartotta őket a nagy számuk miatt, ezért József halála után a következő fáraó rabszolga sorba süllyesztette Isten választott népét mindaddig míg nyomorúságukban Istenhez

nem kiáltottak. Isten ekkor küldött nekik egy szabadítót, Mózeset, aki közbenjárt a fáraónál, hogy engedje el Izrael népét Egyiptomból, de a fáraó nem engedett. Isten ekkor egy **természeti csapás sorozattal** sújtotta egész Egyiptomot, hogy a megkeményedett fáraót jobb belátásra bírja. Érdemes megfigyelni, hogy mik voltak ezek az Isten által küldött csapások, amiket Isten *eszközként* használt a célja elérése érdekében:

- Egyiptom minden folyóvize, tava **vérré változott** és elpusztult benne minden élőlény és a víz mindenhol ihatatlanná vált,
- Egyiptom **egész területét békák lepték el,**
- **A föld porát tetvekké változtatta Isten** egész Egyiptom földjén,
- Isten **ártalmas bogarakat** bocsátott Egyiptom földjére, kivéve Gósen földjét, ahol Izrael népe élt,
- Minden jószág (szarvasmarha, ökör, ló, szamár, teve, juh) **döghalállal pusztult el,** kivéve Gósen földjén,
- Embereken és állatokon **hólyagos fekélyek keletkeztek,**
- Egyiptom egész földjét **mennydörgéssel és jégesővel sújtotta, ami minden gabonatermést elpusztított,** kivéve Gósen földjén,
- Az Úr **erős keleti szelet támasztott** és az egész földet elborító **sáskahadat bocsátott** Egyiptomra, amik az összes megmaradt termést elpusztították,
- **Három napig teljes sötétséget** bocsátott Egyiptomra,
- **Meghalt Egyiptom földjén minden elsőszülött gyermek,** kivéve az izraeliták gyermekeit.

Figyelemre méltó, hogy minden egyes csapás előtt Isten Mózes által figyelmeztette a fáraót, aki minden esetben engedni látszott, de amikor Mózes szavára elmúlt minden csapás, akkor a fáraó újra megkeményedett. Az egész csapássorozat és végül a saját fiának elvesztése bírta végül is jobb belátásra a fáraót, hogy elengedje Izrael népét. A Bibliából ismerjük ezeket és ismerjük a folytatást is, hogy később ismét megbánta a fáraó az engedékenységet és az Egyiptomból kivonuló izraeliták után eredt a seregével, hogy elpusztítsa őket. Isten azonban, aki Úr a természet felett csodálatos módon kettéválasztotta a Vörös tengert és az izraeliták száraz lábbal keltek át, az őket üldöző sereg pedig - a fáraóval együtt - az ismét összezárult hullámsírban lelte halálát.

Ebből a történetből jól látható, hogy Isten milyen sokféle módon tud beavatkozni természeti csapásokkal egy egész nép életébe, akik szembeszállnak az Ő akaratával. A könyörülő Isten részéről ezek csak fenyítések, mert Isten képes lenne teljesen is elpusztítani egy bűnös népet. A csapásokkal sújtott Egyiptomra mondja:

„Mert ha most kinyújtanám kezemet és megvernék téged és a te népedet döghalállal, akkor kivágatnád a földről”. (2Móz 9:15)

A föld megnyílt és elnyelt 23 ezer embert

Az izraeliták alig hagyták maguk mögött Egyiptomot, ahonnan Isten nagy csodákkal hozta ki őket, hamar bűnbe estek, elkezdtek elégedetlenkedni és lázadni. Aranyborjút készítettek bálványoknak, majd később a fejedelmek egy része Kóré vezetésével fellázadt Mózes és Áron ellen. Isten a következőképpen büntette azokat, akik ellene lázadtak és idegen tűzzel áldoztak az Úr előtt.

„A föld megnyitja az ő száját, és elnyeli őket, és mindazt, ami az övék, és elevenen szállnak alá pokolba: akkor megismeritek, hogy gyalázták ezek az emberek az Urat. És, amint elvégezte mind e beszédeket, meghasad a föld alattuk. És megnyitotta a föld az ő száját, és elnyeli őket és az ő háznépeiket: és minden embert, akik Kóréi voltak, és minden jószágukat. És alászállnak azok és mindaz, ami az övék, elevenen a pokolra: és befedi őket a föld, és elveszének a község közül..... És azoknak száma: huszonhárom ezer volt,” (4Móz 16:30-33; 26:62)

Érdemes emlékeznünk arra is Izrael történetéből, hogy a súlyos bálványimádásba süllyedés miatt (Baál, Asera) Isten hogyan fenyegette meg többször is saját választott népét:

- Akháb idejében pl. Illés szavára három évig nem volt eső Izraelben,
- végső soron a bálványimádásuk miatt került fogságra az egész nép
 - o először Izrael 10 törzse (északi királyság) került deportálásra az Asszír birodalom által,
 - o később Júda és Benjámin törzse követte őket, akiket a Babiloni birodalom deportált.

Mindezekből jól látható, hogy Isten uralkodik a természet felett és akarata szerint alakítja az egyes népek sorsát. A természeti csapások célja mindig az emberek, egyes népek figyelmeztetése, hogy megtérésre van szükségük, abba kell hagyni az Isten szemében utálatos bálványimádásokat, hamis istenek imádatát. Akik végleg megkeményednek és erre nem hajlandók, azokat Isten végleg megítélheti vagy akár teljesen el is pusztíthatja.

Az igaz és szerető Isten

Isten sok csapását látva ismét felmerülhet bennünk a kérdés, hogy ilyen lenne a szerető Isten? Isten valóban egy szerető Isten, de ugyanakkor **igazságos** is. Szerető atyaként még a saját gyermekeit is megdorgálja, hogy *“ne legyenek korcsok, hanem fiak”*. Erről bővebben az *“Atya szeretete”* című írásban lehet olvasni. Az igazságos Isten - a természetéből adódóan - nem tehet mást, mint hogy igaz bíróként megbüntessen minden bűnt. Ha egy világi bíró a hivatalából adódóan súlyos ítélettel sújt egy sorozatgyilkost (akár halállal is, ahol van halálbüntetés), akkor mindenki igazságérzete nyugtázza ezt és nem botránkozik meg rajta. Miért kellene tehát megbotránkoznia azon, ha az igazságos Isten is megbünteti a megátalkodott bűnösöket, akiknek már *“minden gondolatuk szüntelenül csak gonosz”*? A jelenlegi korban az Atya a hatalmat teljesen a fiúnak, Jézus Krisztusnak adta, aki az atya jobbán ül, és királyként uralkodik mennyen és földön. Jézus azt mondta magáról, hogy **Ő az igazság, és az élet**. Nem cselekedhet

tehát másként, mint hogy igaz bíró módjára megítéljen minden bűnt. Amikor elment a mennybe a Szent Szellemet küldte el maga helyett, aki szintén az “igazság szelleme”, aki szintén “*azért jött, hogy ítéletet tegyen bűn és igazság tekintetében*”. Erről részletesebben a “**Jézus az igaz bíró**” című írásban lehet olvasni. Az atya, a fiú és a Szent Szellem tehát együttesen azon munkálkodnak, hogy hitelesen képviseljék az igazságot és ahol bűnnel találkoznak, ott igaz bíróhoz méltóan megbüntessék azt. Igaz bíróként egyszerűen nem tehetnek mást! Isten azonban “*nem gyönyörködik a bűnös halálában*”, hanem azt “*akarja, hogy mindenki megtérjen és az igazság ismeretére eljusson*”. Jézus, mint mennyen és földön Úr, a királyi felségéből adódóan rendelkezik azonban azzal a joggal is, hogy **kegyelmet adjon a bűnbánó bűnösöknek**, mert Isten nem akarja, hogy egyetlen igaz ember is elveszen. Van tehát kimenekülés az ítélet elől, ha az emberek Istenhez kiáltanak szorultságukban, mert akkor Ő meghallgatja és megmenti őket.

Emlékezzünk a történetre, amikor Jézus a tanítványaival óriási viharba kerül a Galileai tengeren. Jézus a csónakban alszik a tanítványok pedig megijedve, hogy elvesznek Jézushoz kiáltottak. Jézus “*megdorgálta a vihart*” mire az lecsendesedett és mindnyájan megmenekültek. Jézus isteni hatalmából adódóan szintén Úr a viharok felett, ezért bátran kiáltunk mi is hozzá – akár hívők, akár hitetlenek - , hogy megmeneküljünk, ha életveszélyes természeti körülmények közé kerülünk.

Következtetések

Ha végiggondoljuk a fentieket, akkor egyértelműen látnunk kell, hogy napjaink természeti katasztrófái (özönvízszerű esőzések, árvizek, vagy éppen vízhiány, éhség, óriási szélviharok, földrengések, tömeges betegségek, mindenféle járványok és elhalálozások, a sok háborúzásról nem is beszélve) nem valami Istentől független elháríthatatlan természeti katasztrófák, hanem Isten csapásai egy nép életmódjának megítélésére, amikor egy nép bűne már “*teljességre jut*” és az “*égig hatol*”. Isten célja mindig az emberek, a népek jobb belátásra bírása, hogy változtassanak életmódjukon (térjenek vissza Őhöz). A természeti katasztrófa mindig csak *eszköz* Isten kezében és nem maga a cél, amit azonnal meg is szüntet, ha egy nép változtat az életmódján: megtér és abbahagyja Isten ellen lázadó életmódját, a hamis istenek (bálványok) imádatát.

Ha belegondolunk, hogy a földet ma milyen sokféleképpen sújtja Isten természeti katasztrófák által (ózonlyuk, aminek következménye a bőrön jelentkező *fekély*, tartós és súlyos *szárazságok*, ‘özönvízszerű’ esőzések, árvizek, *vízhiány*, *földrengések* és a legkülönbözőbb *járványok*), akkor jó lenne elgondolkozni azon, hogy mi lehet az igazi megoldás mindezekre? Minden bizonnyal nem földrengés biztos házak és hatalmas gátak építése, bonyolult katasztrófa előrejelző rendszerek létesítése, óriási segélyprogramok működtetése az éhínség leküzdésére vagy a föld megmentésére irányuló ENSZ programok. Mindezek célt tévesztenek, mert az igazi és hatékony megoldás az emberek és az érintett népek életmódjának megváltoztatása lenne. Semmiféle tartós eredményt nem hozhat a hamis isteneket imádó - szegénységben élő - néptömegek folyamatos segélyezése vagy elvándorlása hazájukból, mert Isten minden ember

szükségét ott akarja betölteni, ahová Isten akaratából született – de ahhoz a saját életmódjukon kell változtatni: az igaz Isten elleni lázadás helyett az élő Istenhez térni, hogy Isten áldásában részesülhessenek.

Az Isten ellen lázadó bűnös ember végső soron valóban képes tönkretenni a földet, de *mégsem a föld az, ami megmentésre szorul a különböző “zöld” programok által, hanem a bűnös ember az, akinek szüksége van megmentésre.* Jézus azért jött, hogy az embereknek *“életük legyen és bővülködjenek”*. Ő tökéletesen látta az igazságot, mert Ő maga az igazság és Ő azért jött és halt meg, hogy *az embereket megmentse a bűnös életükből*, hogy az egy igaz Istenhez térjenek. Sok hamis vallás van a földön, akik azzal igyekeznek megtéveszteni az embereket a világosság angyalának tüntetve fel magukat, hogy minden vallás ugyanazt az istent imádja, csak másnak nevezi: Jahve, Allah, Buddha, Krisna stb). Ez azonban hazugság, mert az *egyetlen igaz Isten* Ábrahám, Izsák és Jákób Istenének jelentette ki magát, akinek a fia Jézus Krisztus. Azok a vallások, amelyekre ez nem mondható el – következésképpen - mind hamis vallások, melyek az emberek megtévesztését és végső soron halálukat okozzák. Isten igéje sokszor figyelmeztet erre. Legyünk nagyon óvatosak az igaz és a hamis vallások összemosisásával, amire a Sátán minden erővel törekszik és látható módon még a “legmagasabb egyházi méltóságokat” is sikerül megtévesztenie!

Mint látjuk, súlyos természeti katasztrófák mindig is léteztek a történelem során, mert Isten minden korban azok által igyekezett jobb belátásra bírni a népeket. A katasztrófák minden korban a nép bűnével arányos mértékűek voltak!

Sosem egy földrajzi terület fekvése, annak szélsőséges időjárásai és nehéz megélhetési viszonyai a hibásak azért, ha egyes népek élete komoly veszélybe kerül, hanem az egyes népek életében a “bűn teljességre jutása”. Ha végleges megoldást akarunk, akkor hasznos lenne Isten akaratával megegyező módon munkálkodni és úgy viszonyulni ezekhez a természeti csapásokkal sújtott népekhez. Jó lenne megvizsgálni az életüket és bűneiket elhagyva változtatni életmódjukon - megtérni az egy igaz élő Istenhez. Csak ez hozhat végleges megoldást egyes népeket ért csapások elkerülésére, hogy eljöhessen számukra a bőség és a felüdülés ideje. Ha egyértelműen Isten csapása van egy népen és azon akarunk emberi módon munkálkodni, hogy rajtuk segélyprogramokkal folyamatosan segítsünk, akkor Isten ellen hadakozókká és bűnrészessé válunk, megakadályozva a megtérésüket.

Nem azért következnek be tehát természeti katasztrófák a földön, mert az emberek a természet ellen vétkeznek, hanem Isten azért sújtja természeti katasztrófákkal az embereket, mert Isten ellen vétkeznek. Minden baj oka a földön egyetlen dolog: az emberek szembefordultak Isten akaratával, azaz Isten ellen lázadnak, azaz bűnös módon élnek!

Isten emberei sokszor előre figyelmeztetnek, sőt az imáik hatására Isten képes a katasztrófákat el is hátrítani (lásd Illés szavára Akháb idejében, vagy Mózes szavára, akik Isten akaratát szólták). Ezért fontos, hogy meglássuk ezekben a történetekben Isten akaratát, hogy azzal megegyező módon tudjunk imádkozni. Az ige szerint Illés hozzánk hasonló ember volt, Isten tehát az Ő embereit ma is hasonló módon tudja használni, mert Isten nem változott meg.

Ha az egyes népek a saját szükségüket betöltő módon akarnak élni, akkor engedelmeskedni kell Isten alapvető parancsolatainak:

- szaporodni és sokasodni kell,
- be kell tölteni az egész földet és nem csak a városokban összezsúfolódni,
- fáradságos munkával kell megkeresni a saját kenyerüket.

Az a földrész, ahol ma sok százmillió ember szegénységben nyomorog és éhezik hamis isteneket, sőt szent teheneket imád, pedig az a földrész kezdetben az Édenkert volt Egyiptomtól Indiáig, a Nílustól a Gangeszig.

El kellene tehát gondolkozni, hogy az egyes népek életében, akik folyamatosan súlyos természeti csapásoktól szenvednek, szegénységben élnek és éheznek, milyen súlyos, tartós bűnök vannak, sőt hamis isteneket imádnak.

Ha belegondolunk az USA-t és Németországot ért utóbbi évek szélsőséges időjárás okozta katasztrófáiba, akkor talán nem kellene csodálkoznunk, ha tudjuk, hogy az egész világot elárasztó pornó videók nagy része ebből a két országból származik, amire tízszer annyit költenek, mint az összes többi filmre együttvéve. Tudjuk azt is, hogy az emberi jogokra és a másság elismerésére hivatkozva több nyugati országban törvényerőre emelték az azonos neműek házasságát, ami a “bűn teljességre jutását” jelenti. Látjuk, hogy Isten hogyan ítélte meg Sodomát és Gomorát a perverz szexualitásuk és az önző, kényelmes életmódjuk miatt. A másik utálatos dolog Isten szemében a hamis istenek imádata, ami főként a keleti vallásokra jellemző: a dél-kelet ázsiai iszlám világ, a hindu vallású India, és a buddhista vallású Kína. Ők adják a föld lakosságának a nagyobb részét és súlyos tévelygésük miatt nagy nyomorban élnek. Ezek a hamis vallások (idegen istenek imádata) elárasztja a hajdan keresztyén Európát és USA-t is, súlyos bajokat hozva rájuk. A fejlett nyugaton terjed ma legnagyobb mértékben az okkultizmus is, ami a Sátán szellemi birodalmába való belépést jelenti, aminek szintén súlyos következményei vannak Isten szemében. A globalizáció és a keletről nyugati irányba irányuló néptömegek vándorlása szétteríti mindezeket az egész világon és mély válságba sodorja az egész emberiséget, beleértve a hajdan keresztyén nyugatot is. A fejlett nyugat másik hamis istene a *mammon*, ami a pénz imádatát és uralmát jelenti ma az egész világon. Tudjuk az igéből, hogy nem lehet két Úrnak szolgálni, ezért akik a pénzt imádják, azaz a pénz az első az életükben, azok akármilyen vallásosak is, de valójában hátat fordítottak Istennek.

Isten az emberiség összes baját nagyon jól látja, és azért küldte el az egyetlen fiát, hogy az embereknek ne kelljen elveszniük. Isten nem diktátor, hanem szabad akaratot adott az embereknek, hogy ők válasszanak. A választás rajtuk múlik, hogy a halált vagy az életet választják. Isten akarata szerint “életük lehetne és bőségben élhetnének”.

Mindemellett Isten azt is mondta, hogy szegények mindig is lesznek, akik akaratuktól függetlenül kerülnek átmeneti nehéz helyzetbe, akiken segíteni Isten népének egyik legfontosabb kötelessége. Erre szintén sok példát látunk az igében, de ebben is Isten szelleme kell, hogy vezessen bennünket.

Legyen meg mindenben az Úr akarata. Ámen.

-§-

Ez az írás - változtatás nélkül - szabadon terjeszhető a szerző nevének és honlapcímének (<http://keskenyut.wordpress.com>) megadásával.